

[Slagwerkkraant.nl/swkplus](https://www.slagwerkkraant.nl/swkplus)

- met Niels Broos goede live impro-set in Bimhuis
- minidocu NPO Jamie en Niels Broos in New York
- met Lars Dietrich (staat ook op de ep)
- met Lars Dietrich en Dominic J Marshall
- met Niels Broos in Tolhuistuin
- Dominic J Marshall trio
- Tinmen Telephone Trump

+ archiefinterview uit 2012 (SWK 169)

Jamie Peet

‘Een bepaalde boosheid is zeker nodig in de muziek’

Jazzdrummer Jamie Peet hadden natuurlijk al eerder in de smiezen. In 2012 deden we een ruim interview, en na zijn duo-optreden met toetsenist Niels Broos op Eurosonic Noorderslag vorig jaar schreven we: ‘Verwacht geen easy toegankelijkheid. Peet grijpt de gedragen soundscapes van Broos aan om op zijn kleine kitje werkelijk alle kanten op te vliegen en het publiek op het verkeerde been te zetten met omgedraaide beats, hinkstapgrooves en hakkende hihatvariaties. Indrukwekkend!’ Nu Peet in onze eigen Slagwerkkraant Poll 2020 op de eerste plaats prijkt in de categorie Jazz Benelux, is de tijd aangebroken voor een beetje uitdieping.

tekst **Dick de Waal**

Over die Poll-positie voelt Jamie Peet zich bijna bezwaard. ‘Er zijn zo veel andere te gekke drummers en belangrijke namen die niet in die lijst staan, maar wat een enorme eer!’ Wij spreken de jonge drummer in zijn woonplaats Egmond aan Zee. Altijd interessant om te zien hoe muzikanten wonen en welke rol instrumenten spelen in de bepaling van het meubilair. In het geval van Peet is dat een indrukwekkende collectie drums en bekkens, maar ook opname-apparatuur, een jazzbas en een contrabas; gewoon midden in de huis-kamer. Prachtig. De situatie is karakteristiek voor de wijze waarop deze drummer in het leven staat. Er moet veel gespeeld worden; zeker in deze tijden. En dat doet hij dan ook. Peet noemt zichzelf een sessiedrummer met een passie voor uiteenlopende muziekstijlen. Aan het Conservatorium van Amsterdam studeerde hij een tijdje jazz, maar die term dekt bij lange na niet de lading van zijn missie.

‘Ook in mijn agenda viel alles weg. Ik zou onder andere het voorprogramma verzorgen van Makaya McCraven, in Amsterdam, Londen en Parijs. Die annuleringen raken niet alleen aan je muziek maar ook aan je persoon. In maart viel er aanvankelijk een last van m’n schouders; even minder reizen, minder social media. Dat werkte inspirerend. Productief ook, want ik heb veel gestudeerd in m’n repetitieruimte in Alkmaar. In die zin heeft deze tijd geleid tot een noodzaak om er gebruik van te maken. Zo heb ik laatst uiteindelijk eens een set mooie microfoons aangeschaft, om aanvragen voor drums vanuit het buitenland en binnenland te kunnen blijven

inlossen. Studioklussen en livestream gigs kunnen op deze manier gelukkig blijven plaatsvinden.’

Moordend tempo

‘Deze crisis is me eerlijk gezegd niet in de koude kleren gaan zitten. Het heeft me zonder meer geraakt: ik heb me soms niet prettig gevoeld. Daarbij kan ik me oprecht zorgen maken over de toekomst van podia als het Bimhuis, Paradiso en Het Concertgebouw. En laten we vooral ook al die kleine zalen niet vergeten. In dat opzicht zijn mijn zorgen misschien betrekkelijk. Good Music Company is onze boeker, en die doen gelukkig nog altijd enorm hun best voor Niels Broos en mij.’

Met de Tony Roe (keys/elektronica) en Britse bassist Pat Cleaver speelt Peet in Tin

Men And The Telephone; een jazztrio in de basis. De band verzorgt interactieve shows waarvoor zelfs een app is ontwikkeld. ‘Het publiek kan tijdens de show input sturen, in de vorm van beats, melodie of harmonie, en daar gaan we in realtime mee aan de slag. Dit doen we zowel op internationale podia als live gestreamd vanuit een studio; heel inspirerend.’

De avond volgend op het interview beleven we het zelf. In een virtueel ruimteschip wordt het publiek, gezeten in de cabine, meegenomen in de wondere wereld van het trio. We gaan op zoek naar een nieuwe bewoonbare planeet: de reden hiervoor mag duidelijk zijn. Basisbeats worden aangeleverd door kijkers en vormen het startpunt van de reis. In de cockpit van Tony Roe vinden we een arsenaal aan analogo instrumentarium dat sterk doet denken aan de telefooncentrales uit de jaren ’30; een geestig anachronisme in deze context. De video’s die de muziek complementeren verwijzen veelal naar maatschappelijk relevante thema’s. Speech-samples van onder anderen Greta Thunberg, Donald Trump en Nigel Farage blijken daarbij heel goed te blenden met de steeds heftiger wordende jams. De drummer speelt daarbij onnavolgbare grooves: soms sferisch, soms in een moordend tempo.

Brian Blade

Peet groeide op in een muzikale familie in Alkmaar; vader Michael is bassist. Luisteren deed hij naar Stevie Wonder, John Coltrane, Herbie Hancock. Het waren vooral de energie >>

en intensiteit die hem raakten Drumlessen volgde hij aan de lokale muziekschool en hij liep een tijdje rond op het Conservatorium van Amsterdam. Op de dag van zijn auditie aan het CvA, na een laatste repetitie in het Bimhuis, ontmoette hij bij toeval Brian Blade. 'Die man heb ik echt heel hoog zitten. Slagwerkkraan deed daar een fotoshoot met hem. Ik vertelde hem over mijn plannen en hij wenste me veel succes: een prachtige ervaring.'

'Na anderhalf jaar conservatorium besloot ik dat ik het op een andere manier wilde aanpakken. Ik was eigenwijs, en wist heel goed wat ik tof vond, hoe ik wilde studeren en waar ik input vandaan wilde halen. Liever autodidact leren in de praktijk, meer op gevoel en gehoor. Later pas ben ik analytisch naar muziek gaan luisteren. Bassist Ernst Glerum heeft een belangrijke rol gespeeld in mijn ontwikkeling toentertijd.'

Saxofonist Bart Wirtz stelde laatst dat jij stijlmatig niet in een hoekje te drukken bent.

'Dat beschouw ik als een compliment. Wellicht volstaat geïmproviseerde jazz-gerelateerde muziek met de taal van de jazztraditie. Gebroken beats, trekken en duwen in het time-spectrum; veel interactie en intensiteit ook. Dat hoeft niet altijd over veel snelle noten te gaan. Wel over het snel kunnen rea-

'Onze muziek draait om een groove-idee, een sterke melodie en mooie akkoorden'

geren op medemuzikanten. In mijn studietijd was ik een groot fan van het nieuwere werk van het Wayne Shorter Quartet, met Brian Blade dus. Super intense muziek. En toch ben ik ook steeds meer de oude muziektraditie gaan waarderen. Na die conservatoriumtijd

dels een ep opgenomen, veel live gespeeld en vorig jaar nog op North Sea gestaan. Nu zijn er plannen voor een plaat. Onze muziek is gebaseerd op live improvisaties, en dat ligt me heel goed. Spelen met Niels is ronduit bijzonder. We spreken dezelfde taal en alles

ontbraken er elementen in mijn vocabulaire. Ik wilde weten hoe de huidige muziek zich verhiel tot muziek van Roy Haynes, Tony Williams, Elvin Jones, Jimmy Cobb, Herlin Riley, noem maar op. Iedere tijd heeft z'n eigen tempo en taal. Marcus Gilmore is bijvoorbeeld enorm *dense* en complex: duidelijk een exponent van deze tijd. Maar hij blijft altijd muzikaal en altijd met een link naar de geschiedenis.

'Zelf geloof ik in complete toewijding. Ik wil niet bang zijn voor de toekomst: altijd blijven spelen alsof mijn leven ervan afhangt. De liefde voor muziek staat centraal, en reikt van Caribisch tot Carnatisch, van klassiek tot Afrikaans en via hiphop naar funk en rock. Uiteindelijk is alles verbonden.'

Iets bijzonders

Met toetsenist en electronicavirtuoos Niels Broos speelt Jamie Peet indrukwekkende improvisaties, en dat viel de NPO ook op. In januari 2020 maakte die omroep namelijk een mooie minidocu waarin het duo wordt gevolgd in aanloop naar hun gig op het Winter Jazzfest in New York. 'Ja, heel *heavy* om de hele tijd een camera op je neus te hebben: dan raak ik helemaal geblokkeerd. Maar wel een onwijze kick om daar te mogen spelen en zo te zijn vastgelegd. We hebben inmid-

wat ik speel, valt op zijn plek. Compleet open in een jam stappen, dat is het. Het enige wat we afspreken is een tempo, zodat we een click kunnen gebruiken. Vol overgave, compleet zonder concessies, open en eerlijk erin gaan. Dat maakt het tevens interessant voor het publiek. Ze zien hoe muziek gestalte krijgt, wordt opgebouwd *from scratch*.

'Al die shows nemen we trouwens op. Dat is te gek; we analyseren alles altijd compleet kapot na het spelen. Deels voor een doorontwikkeling, zodat we de sterkste elementen in een studiosetting kunnen laten terugkomen. Maar ook voor de promotie. Tegenwoordig ben je toch je eigen PR, boekhouder en soms zelfs boeker. Onze muziek draait om een groove-idee, een sterke melodie en mooie akkoorden. In de studio zouden we waarschijnlijk de sound meer centraal willen stellen; hoe mics de sound pakken en zo. Improviseren is sowieso iets heel anders dan spelen in een studio, hoewel ik daar ook prima van kan genieten. In augustus heb ik nog een super cool project opgenomen in het Bimhuis, met een orkest met strijkers, hout- en koperblazers. Tien minuten lang sheets lezen: ik vond het fantastisch.'

Collage van ideeën

Een van de dingen op Peets *to-do list* is een eigen plaat maken. 'Zeker. En dat is een kwestie van sketches verzamelen op piano, bas, drums of gitaar, die ik later met andere muzikanten kan uitwerken. Deze tijd zou zich daar prima voor lenen. Vaak begin ik bij stukjes die ik op de bas heb bedacht. Dat kan melodisch of harmonisch zijn. Vervolgens is het de bedoeling om daar anderen naar te laten luisteren en hun gedachten erover te laten gaan. Zo heb ik volgende week een studioafspraak met cellist Ernst Reijseger.

'Wat ik nu doe, is heel divers en daar ben ik blij mee. Als sessiemuzikant heb ik een veelzijdig bestaan. Zo heb ik binnenkort shows met saxofonist Ben van Gelder, wat ik echt heel erg tof vind. Met Niels Broos blijf ik natuurlijk dingen doen. Uit dit soort projecten haal ik heel veel voldoening; bands waarin ik veel input kan en moet geven. Heel intens. Daarnaast blijft het belangrijk om internationale projecten na te jagen. Amerikanen staan wat dat betreft wel bovenaan mijn lijstje. Inmiddels heb ik gespeeld met Gregory Porter en Kris Bowers (componist-pianist; red.). Amerika blijft hoe dan ook een land waar veel van mijn invloeden vandaan komen. Ik voel me op meerdere fronten verbonden met de VS en heb er ook veel contacten. Die zijn natuurlijk wel even op een lager pitje komen te staan sinds begin 2020...

'Mijn album moet een collage worden van allerhande ideeën. Ik vind heel veel muziek tof: flamenco, latin, jazz, rock, funk, klassiek, Afrikaans. Ik heb altijd een open mind gehad

Govert Driessen

naar alle stijlen en musici; jong of oud. Kijk, de oudere generatie heeft een traject door-gemaakt waar ik zelf wellicht nog doorheen moet. Ik heb respect voor mijn voorgangers; was er waarschijnlijk niet geweest als zij er niet waren. De muziekgeschiedenis kent dus logische links, die met elkaar in verband staan. En natuurlijk is mijn speelstijl minder gebaseerd op rusten en stiltes, maar je wil weten waar bepaalde dingen vandaan komen. Oudere musici zijn misschien meer grounded. Ze zijn minder onrustig, meer zelfverzekerd. Ik ben denk ik een exponent van mijn tijd; een snellere tijd, wellicht. De tools die we nu hebben, zoals internetvideo's, maken ook dat je sneller je doelen kunt bereiken; sneller leren en meer informatie opdoen omdat het zo vrijelijk beschikbaar is.'

Moet je die energie soms kanaliseren of kun

'De annuleringen raken niet alleen aan je muziek maar ook aan je persoon'

je altijd overal binnenkomen en vanaf de eerste maat compleet losgaan?

'Energie wil niet altijd zeggen dat de muziek hoog energiek hoeft te zijn. Het heeft ook te maken met de aanwezigheid van je medemuzikanten, hun ziel. Het is een extra laag in het leven. Enerzijds heb je de technische kant: noten, de theorie. Anderzijds ook de uitvoering, die spiritueel is. Intensiteit is wellicht een betere term. Je probeert je altijd in te leven in de personen om je heen.

Daarbij zoek je constant naar een middenweg. Ik probeer in harmonie te leven en in harmonie te spelen. Weten wanneer je kan uithalen en wanneer je er juist onder moet blijven zitten; die balans is enorm belangrijk. Maar soms moet je ook compromisloos zijn; durven je kracht te laten gelden. Het mooiste is als je medespelers dat accepteren. Je moet elkaar *upliften*. Ik ben niet per se *Mister Zen*, hoor. Een bepaalde boosheid is zeker nodig in de muziek. Niels begrijpt dat bijvoorbeeld heel goed. En ik bedoel niet alleen boosheid in de muziek; ook in relatie tot het klimaat, politiek, de maatschappij in het algemeen.' ■

Check de video's op Slagwerkkraan Plus; Jamie Peet is ook zeer actief op Instagram, waar hij talloze video's en korte clips deelt.

De spullen van Jamie Peet

Jamie Peet speelt met nationale en internationale musici en doet dat op verschillende merken drums: Ludwig Legacy Maple, Gretsch Brooklyn, en diverse Pearl en Yamaha spullen. Meestal in een 18"/12"/14" set-up, soms met een 22" kick, vaak met meerdere snares. Waar het bekkens betreft, is hij gezegend met een

Zildjian-deal. Hij is vooral fan van grote bekkens en hij bezit een mooie collectie rides – 'Waaronder een prachtige 22" Constantinople Bounce ride; m'n eerst gekochte Zildjian. De Crash Of Doom is eveneens een favoriet.' Verder gebruikt Peet Remo vellen en Vic Firth stokken.